

se paa det Forhold, hvori den nuværende Brændevinsafgift staar til Brændevinsens Værdi, og sammenligne den med det Forhold, hvori den foreslaaede Afgift af Vinen staar til Vinen, vil han se, at Brændevinen betaler en langt højere Sat. Man kan købe en Pot renset 8 Graders Brændevin i Udlandet for 11 Ore Potten; naar den saa koster, som det er anført i Betænkningen, 29 Ore i en gross Pris her i Landet, er det en uhyre Fordyrelse, som beror paa forfællige Forhold og ikke mindst paa den store Beskyttelse, Brændevinen har. Naar 11 Ore er Prisen paa en Pot Brændevin i Udlandet, og Tolden for 8 Graders Brændevin er $8\frac{1}{2}$ Ore, bliver det dog en Told paa mellem 70 og 80 %, 77 %, det er altsaa slet ikke saa ringe en Afgift, der allerede nu hviler paa Brændevinen, og den fordyres jo ved Beskyttelsen, idet der altid udnyttes en Del af denne, hvorved Prisen altsaa bliver højere. Det ærede Medlem spurgte, hvorfor maa vore Arbejdere ikke drikke Vin? Og det ærede Medlem henviste i den Henseende til Franrig og Stalien. Dertil vil jeg svare: Vi kunne aldrig drive det dertil, selv om man frigav Vinen, at Vinen kan blive en Folkedrik her i Landet. Ganste vist kan man maasse drive det til, at Middelfstanden, det saakaldte Bourgeoisie, vil drikke billig Rødvin i Stedet for Bajerstøl, men en egentlig Folkedrik vil Vinen aldrig blive her i Landet, og det kan den ikke blive noget Sted i Verden, hvor den ikke frembringes i selve Landet eller i Landets umiddelbare Nærhed. Det ligger i Sagens Natur. Men det er jo ogsaa en helt anden Vin, der drikkes af Befolkningen i disse Lande end den, der indføres hertil. Vi, der have været i disse Lande, vide jo, at naar man kommer ind i en Landsbykro i Franrig eller Norditalien og forlanger Vin, hvad er det saa man faar? Det er en Vin, som slet ikke egner sig til Eksport, og det er slet ikke den Vin, vi drikke herhjemme; det er en simpel Vare, som har sin stedlige Pris, og som enhver Bonde der frembringer. Derfor egner den sig vel til Folkedrik i de Lande, men den vil aldrig kunne blive det her, selv om Tolden blev nok saa ringe, ja, selv om vi kunde enes om at affasse Tolden fuldstændig. Det ærede Medlem fremkom med nogle skrigende Tal, idet han anførte, at Tolden paa den billigste Rødvin, der overhovedet importeredes hertil efter Fler-tallets Forslag vilde blive 100 pCt., efter Mindretallets 133 pCt. Kommissionen har faaet sine Opgivelser fra Vinhandlerforeningens Formand, og det behøver vel ikke at siges, at Vinhandlerforeningens Formand

selvfølgelig ikke er interesseret i at fremstille en forhøjet Vintold i en alt for gunstig Belysning. Det kan jo ikke andet end være til Skade for Vinhandlerne, at Vintolden forhøjes. Vi kunne altsaa ikke vente, at Formanden har sat Værdien af Vinen for højt, og af ham have vi da faaet den Oplysning, at efter Gennemsnitsværdien af den indførte Vin er den nuværende Vintold omtrent 25 pCt. Selvfølgelig bliver denne Vintold efter Mindretallets Forslag forhøjet til 50 pCt. Det er altsaa ikke nær saa meget som den Afgift, Brændevinen faar i Forhold til den indførte Brændevins Værdi. Derfor synes jeg, at det foreliggende Forslag praktisk set maa siges at være nogenlunde retfærdigt. Det ærede Medlem henviste til Norge og England. Men det forekommer mig ikke, at Norges Eksempel er meget slaaende her, og det af flere Grunde. For det første vil det ærede Medlem vide, at saavel England som Norge have ikke kunnet fastsætte deres Vintold paa egen Haand, efter hvad de af sociale og finansielle Grunde kunde ønske sig. De have været stærkt bundne af Handelsstraktater. Derfor er man ogsaa i Norge kommen til den absurde Ordning, som jeg antager det ærede Medlem heller ikke nyder, at man har paalagt en Vintold, som paa det nærmeste kun er det halve af, hvad den er her i Landet, medens man samtidig har indført en svimlende høj indenlandsk Alkoholbeskatning. Derved er man i Norge kommen til et mærkeligt Resultat. Folk i Norge drikke — ja, de drikke, og de drikke ganste tæt — men hvad er det, de drikke? Ja, de drikke naturligvis ikke Brændevin, eller rettere de have forladt Brændevinsforbruget og ere gaaede over til at drikke et skrækkeligt indført Produkt, som kaldes „Ladvin“. Det er et Produkt af Drueskaller og mange andre Ting, som slet ikke have noget med Vin at gøre eller med vinlignende Ingredienser, men som kan slippe uden om Toldvæsenet og fortoldes enten som Vin eller som Rognak, og da det kommer ind til en meget lavere Told, kan sælges til en ringere Pris. Paa den Maade tilfredsstille Normændene deres Tørst ved Ladvin i Stedet for ved den indenlandske Spiritus. Om der er noget bundet derved, ved jeg ikke, men jeg vil dog betvivle det. Det ærede Medlem tom ogsaa noget ind paa Tanken om Beskatning efter Alkoholprocent, og der har han i nogen Grad Traditionen for sig, idet den tidligere Finansminister her i 1889 har foreslaaet en saadan Beskatning efter Alkoholprocent. Han har foreslaaet Vin indtil og med 15 pCt. Alkoholstyrke fortoldet med 20 Ore